

Dom Kościoła – Dom Ojczyzny – Dom Rodzinny

Podejmij Nowennę do świętego Józefa w dniach 23.06 – 1.07 – przed zawierzeniem Narodu Polskiego i Kościoła w Polsce św. Józefowi.

Uroczysty Akt Zawierzenia Polski i Kościoła w Polsce w Narodowym Sanktuarium św. Józefa w Kaliszu, który był zaplanowany na 2 lipca został przeniesiony na inny termin, który zostanie jeszcze ustalony. Nie przerywamy jednak nowenny. Będzie ona kontynuowana także w kaliskim sanktuarium.

Nowenna składa się z części stałych oraz rozważań na kolejne dni. Codziennie odmawiamy całość, zmieniając tylko rozważanie. W pierwszy dzień korzystamy z rozważania na dzień pierwszy, w drugi z rozważania na dzień drugi itd.

Nowenna do świętego Józefa przed zawierzeniem Narodu Polskiego i Kościoła w Polsce

1. Pieśń (przy wspólnym odmawianiu): *Dobrze złączone Imiona one...* (lub inna)

W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Amen.

2. Rozważanie – tutaj korzystamy z rozważania na dany dzień nowenny. Są zamieszczone na końcu w dziale „Rozważania na poszczególne dni nowenny”.

3. Modlitwa

Módlmy się:

O chwalebny święty Józefie, przybrany Ojczy Pana Naszego Jezusa Chrystusa i przeczysty Oblubieńcze Niepokalanej Dziewicy Maryi, oto my, niegodni Twoi czciciele, oddajemy się Tobie w opiekę i obieramy sobie Ciebie za naszego szczególnego Patrona, Opiekuna, Wspomożyciela i Orędownika u Boga. Wyjednaj nam łaskę dobrego życia i szczęśliwej śmierci wraz z dobrodziejstwem, o które dzisiaj prosimy Cię w tej nowennie w sposób szczególny...

4. Prośby – następuje przedstawianie próśb w ciszy lub głośno.

5. Modlitwa do Królowej Polski

Maryjo, Królowo Polski, w jedności pokoleń, które przeszły w znaku wiary przez polską ziemię do domu Ojca w Niebie, jak również zjednoczeni na modlitwie z tymi, którzy radują się obecnie z daru życia na polskiej ziemi, w łączności z Polonią światową, przez

wstawiennictwo wszystkich świętych patronów polskich, potwierdzamy nasze oddanie ufny sercem w Twą wieczystą, macierzyńską niewolę miłości umiłowanej Ojczyzny naszej, całego Narodu polskiego, żyjącego w kraju i poza jego granicami.

Odtąd, Najlepsza Matko nasza i Królowo, uważaj nas, Polaków – jako Naród – za całkowitą własność Twoją, za narzędzie w Twych dłoniach na rzecz Kościoła świętego, którego Patronem i Opiekunem jest św. Józef, Twój Oblubieniec. Czyń z nami, co chcesz! Pragniemy wykonać wszystko, czego zażadasz, byleby tylko Polska po wszystkie wieki zachowała nieskażony skarb wiary świętej, a Kościół w Ojczyźnie naszej cieszył się należną mu wolnością konieczną do budowania Ciała Chrystusowego na ziemi! Przyjmij naszą ufność, umocnij ją w sercach naszych i złóż przed Tronem Jezusa, naszego Pana i Króla. Amen .

6. Modlitwa Papieża Leona XIII

Do Ciebie, święty Józefie, uciekamy się w naszej niedoli. Wezwawszy pomocy Twej Najświętszej Oblubienicy, z ufnością również błagamy o Twoją opiekę. Przez miłość, która Cię łączyła z Niepokalaną Dziewicą Bogarodzicą, i przez ojcowską Twą troskliwość, którą otaczałeś Dziecię Jezus, pokornie błagamy: wejrzyj łaskawie na dziedzictwo, które Jezus Chrystus nabył Krwią swoją, i swoim potężnym wstawiennictwem dopomóż nam w naszych potrzebach.

Opatrznościowy Stróżu Bożej Rodziny, czuwaj nad wybranym potomstwem Jezusa Chrystusa. Oddal od nas, ukochany Ojcze, wszelką zarazę błędów i zepsucia. Potężny nasz Wybawco, przyjdź nam łaskawie z niebiańską pomocą w tej walce z mocami ciemności, a jak niegdyś uratowałeś Dziecię Jezus z niebezpieczeństwa, które groziło Jego życiu, tak teraz broń świętego Kościoła Bożego od wrogich zasadzek i od wszelkich przeciwności.

Otoczaj każdego z nas nieustanną opieką, abyśmy za Twoim przykładem i Twoją pomocą wsparci mogli żyć świętobliwie, umrzeć pobożnie i osiągnąć wieczną szczęśliwość w niebie. Amen.

7. Pieśń (przy wspólnym odmawianiu): *Święty Józefie, Patronie nasz...*

8. Litania do świętego Józefa

Kyrie eleison, Chryste eleison, Kyrie eleison.
Chryste, usłysz nas. Chryste, wysłuchaj nas.

Ojcze z nieba, Boże, zmiłuj się nad nami.
Synu, Odkupicielu świata, Boże, zmiłuj się nad nami.
Duchu Święty, Boże, zmiłuj się nad nami.
Święta Trójco, jedyny Boże, zmiłuj się nad nami.
Święta Maryjo, módl się za nami.

Święty Józefie, módl się za nami.
Przesławny Potomku Dawida, módl się za nami.
Światło Patriarchów, módl się za nami.
Oblubieniec Bogarodzicy, módl się za nami.
Przeczysty Stróżu Dziewicy, módl się za nami.
Żywicielu Syna Bożego, módl się za nami.
Troskliwy obrońco Chrystusa, módl się za nami.
Głowo Najświętszej Rodziny, módl się za nami.
Józefie najsprawiedliwszy, módl się za nami.
Józefie najczystszy, módl się za nami.

Józefie najroztropniejszy, módl się za nami.
Józefie najmężniejszy, módl się za nami.
Józefie najposłusznější, módl się za nami.
Józefie najwiernější, módl się za nami.
Zwierciadło cierpliwości, módl się za nami.
Miłośniku ubóstwa, módl się za nami.
Wzorze pracujących, módl się za nami.
Ozdobo życia rodzinnego, módl się za nami.
Opiekunie dziewic, módl się za nami.
Podporo rodzin, módl się za nami.
Pociecho nieszczęśliwych, módl się za nami.
Nadziejo chorych, módl się za nami.
Patronie umierających, módl się za nami.
Postrachu duchów piekielnych, módl się za nami.
Opiekunie Kościoła świętego, módl się za nami.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, przepuść nam, Panie.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, wysłuchaj nas, Panie.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami.

P: Ustanowił go panem domu swego.

W: I zarządcą wszystkich posiadłości swoich.

Módlmy się:

Boże, Ty w niewysłowionej Opatrzności wybrałeś świętego Józefa na Oblubieńca Najświętszej Rodzicielki Twojego Syna, spraw, abyśmy oddając Mu na ziemi cześć jako Opiekunowi, zasłużyli na Jego orędownictwo w niebie. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

9. Pieśń (przy wspólnym odmawianiu) do świętego Józefa dowolna

Rozważania na poszczególne dni Nowenny

DOM KOŚCIOŁA

Dzień pierwszy – Patron na trudne czasy

Rozważanie 1.

Z adhortacji apostolskiej Jana Pawła II „Redemptoris Custos”:

Gdy nadeszły trudne czasy dla Kościoła, papież Pius IX, chcąc zawierzyć go szczególnej opiece świętego Patriarchy, ogłosił Józefa „Patronem Kościoła katolickiego”. Wiedział, że akt ten nie był czymś przejściowym, ponieważ ze względu na wyjątkową godność, jakiej Bóg udzielił najwierniejszemu słudze swemu, Kościół święty zawsze czcił i wychwalał, a po Najświętszej Pannie najgorętszym św. Józefa otaczał uwielbieniem, uciekając się do niego w największych potrzebach i niebezpieczeństwach. Trzeba modlić się o to orędownictwo; jest ono ustawicznie potrzebne Kościołowi nie tylko dla obrony przeciw pojawiającym się zagrożeniom, ale także i przede wszystkim dla umocnienia go w podejmowaniu zadania ewangelizacji świata i nowej ewangelizacji obejmującej kraje i narody, w których niegdyś religia i życie chrześcijańskie kwitły, a dzisiaj wystawione są na ciężką próbę.

Dzień drugi – Opiekun Odkupiciela

Rozważanie 2.

Z adhortacji apostolskiej Jana Pawła II „Redemptoris Custos”:

Droga własna Józefa, Jego pielgrzymowanie przez wiarę – zakończy się wcześniej; zanim Maryja stanie u stóp krzyża na Golgocie, a po odejściu Chrystusa do Ojca – znajdzie się w wieczniku jerozolimskiej Pięćdziesiątnicy, w dniu objawienia się światu Kościoła narodzonego w mocy Ducha Prawdy. Jednakże droga wiary Józefa podąża w tym samym kierunku, pozostaje w całości określona tą samą tajemnicą, której Józef – wraz z Maryją – stał się pierwszym powiernikiem. Wcielenie i Odkupienie stanowią organiczną i nierozzerwalną jedność, w której plan objawienia urzeczywistnia się przez czyny i słowa wewnętrznie z sobą powiązane. Właśnie ze względu na tę jedność papież Jan XXIII, który żywił wielkie nabożeństwo do św. Józefa, polecił w rzymskim kanonie Mszy Świętej – tej wiecznej Pamiątki Odkupienia – wspominać imię Józefa obok imienia Maryi przed Apostołami, Papieżami i Męczennikami.

Później Papież Franciszek wprowadził imię św. Józefa do pozostałych Modlitw Eucharystycznych, aby zawsze, gdy w Kościele sprawujemy się Ofiarę męki, śmierci i zmartwychwstania Jezusa, obecny był także jego Opiekun.

Dzień trzeci – Próba wiary

Rozważanie 3.

Z przemówienia Benedykta XVI w Watykanie:

Wkrótce dla Józefa nadchodzi chwila próby — trudnej próby dla jego wiary. Po zaślubinach, zanim zamieszkał z Maryją, Józef odkrył Jej tajemnicze macierzyństwo i się zasmucił. Ewangelista Mateusz podkreśla, że będąc człowiekiem sprawiedliwym, nie chciał Jej narazić na zniesławienie, dlatego postanowił oddalić Ją potajemnie (por. Mt 1,19). Jednak we „śnie” anioł dał mu do zrozumienia, że to, co dokonywało się w Maryi, było dziełem Ducha Świętego; i Józef, zaufawszy Bogu, godzi się z tym i współpracuje przy realizacji planu zbawienia. Oczywiście interwencja Boga w jego życiu nie mogła nie zakłócić spokoju jego serca. Zawierzenie Bogu nie oznacza, że wszystko będziemy widzieć jasno, zgodnie z naszymi kryteriami, nie oznacza realizowania tego, co zaplanowaliśmy; zawierzenie Bogu jest ogołoceniem się, wyrzeczeniem się siebie, bowiem tylko ten, kto godzi się stracić siebie dla Boga, może być „sprawiedliwym” jak św. Józef, to znaczy może upodobnić swoją wolę do woli Boga i w ten sposób się zrealizować.

DOM OJCZYZNY

Dzień czwarty – Wstań, ufaj, zwyciężysz

Rozważanie 4.

Z homilii Jana Pawła II wygłoszonej w Lubaczowie:

W naszych dziejach doznawaliśmy wielokrotnie szczególnej macierzyńskiej opieki Matki Chrystusa. Kazimierz Odnowiciel wzywa Bogarodnicę i odzyskuje utracone dziedzictwo. Łokietek w Wiślicy słyszy słowa: „Wstań, ufaj, zwyciężysz” – tymi słowami Matka Boża umacnia króla, który wyprowadził kraj z dzielnicowego rozbicia. Przełomowe w dziejach zwycięstwa – od Legnicy po Chocim i Wiedeń, a w naszym stuleciu rok 1920 – wszystkie wiązaliśmy ze wstawiennictwem Bogarodzicy. A w szczególności to zdumiewające zwycięstwo jasnogórskiego klasztoru-warowni w 1655 r. Dobrze się przeto stało, że te śluby królewskie z katedry lwowskiej w różnych momentach dziejów były odnawiane i aktualizowane. Z nich zrodziło się w naszym stuleciu ślubowanie milenijne, związane z tysiącleciem chrztu Polski. Tutaj wchodzimy już w dzieje naszego pokolenia. Co jest tą potrzebą największą, którą ośmielilibyśmy się niepokoić matczyne Serce Bogarodzicy i Jej Oblubieńca św. Józefa? Łączy się ona z podstawową hierarchią wartości: dla człowieka, dla ludzkich wspólnot, narodów i społeczeństw ważniejszym jest „być” niż „mieć”. Ojciec nasz

niebieski dobrze wie o tym, że potrzebujemy różnych rzeczy materialnych. Ale umiemy ich szukać i używać zgodnie z Jego wolą. Wartości, które można „mieć”, nigdy nie powinny stać się naszym celem ostatecznym .

Dzień piąty – Czyńcie sobie ziemię poddaną

Rozważanie 5.

Z homilii Jana Pawła II wygłoszonej w Białymstoku:

Człowiek bowiem potrzebuje rzeczy jako środków do życia. Człowiek dlatego otrzymał od Stwórcy władzę nad rzeczami: „Czyńcie sobie ziemię poddaną” (por. Rdz 1,28). Jest zadaniem szczególnie doniosłym dla naszego narodu i społeczeństwa, ażeby przewyciężając następstwa ustroju, który okazał się ekonomicznie niewydolny, a etycznie szkodliwy, budować w ramach nowego ustroju sprawiedliwy ład, w którym ludzkie talenty nie będą się marnowały, a całość życia społeczno-ekonomicznego odzyska potrzebną równowagę. Obyśmy tylko w swoich dążeniach do ukształtowania nowej gospodarki, nowych układów ekonomicznych nie próbowali iść drogami na skróty, z pominięciem drogowskazów moralnych. „Cóż bowiem za korzyść odniesie człowiek, choćby cały świat zyskał, a na swej duszy szkodę poniósł?” (Mt 16,26). Jeśli w działaniach gospodarczych nie zabraknie troski o najuboższych i najbardziej potrzebujących – wówczas Pan Bóg z pewnością pobłogosławi wysiłkom i nie tylko Polska dopracuje się dobrobytu, ale i atmosfera wzajemnych stosunków międzyludzkich stanie się zdrowsza i bardziej ludzka.

Dzień szósty – Wolność słowa i prawdomówność

Rozważanie 6.

Z homilii Jana Pawła II wygłoszonej w Olsztynie:

Niewiele daje wolność mówienia, jeśli słowo wypowiedane nie jest wolne. Jeśli jest spętane egocentryzmem, kłamstwem, podstępem, może nawet nienawiścią lub pogardą dla innych – dla tych na przykład, którzy różnią się narodowością, religią albo poglądami. Niewielki będzie pożytek z mówienia i pisania, jeśli słowo będzie używane nie po to, aby szukać prawdy, wyrażać prawdę i dzielić się nią, ale tylko po to, by zwyciężać w dyskusji i obronić swoje – może właśnie błędne – stanowisko. Słowa mogą czasem wyrażać prawdę w sposób dla niej samej poniżający. Może się zdarzyć, że człowiek mówi jakąś prawdę po to, żeby uzasadnić swoje kłamstwo. Wielki zamęt wprowadza człowiek w nasz ludzki świat, jeśli prawdę próbuje oddać na służbę kłamstwa. Wielu ludziom trudniej wtedy rozpoznać, że ten świat jest Boży. Każde używanie słów po to, aby wpływać na innych swoim zagubieniem moralnym, swoim wewnętrznym nieporządkiem – wprowadza w życie społeczne atmosferę kłamstwa. Istnieje przeto wielka potrzeba odkłamania naszego życia w różnych zakresach. Trzeba przywrócić niezastąpione niczym miejsce cnocie prawdomówności. Trzeba, by ona kształtowała życie rodzin, środowisk, społeczeństwa, środków przekazu, kultury, polityki i ekonomii.

DOM RODZINNY

Dzień siódmy – Czystość życia rodzinnego

Rozważanie 7.

Z homilii Jana Pawła II wygłoszonej w Łomży:

Co stało się z przykazaniem: „Nie cudzołóż” w naszym polskim życiu? Czy małżonkom naprawdę zależy na tym, ażeby ich dzieci rodziły się z czystych rodziców? Czy nosimy w sobie poczucie, że ciało ludzkie jest wezwane do zmartwychwstania i że winniśmy troszczyć się o zachowanie jego godności? Czy potrafimy sobie uświadomić, że ludzka płciowość jest dowodem niesłychanego wręcz zaufania, jakie Bóg okazuje człowiekowi, mężczyźnie i kobiecie, i czy staramy się tego Bożego zaufania nie zawieść? Czy pamiętamy o tym, że

każdy człowiek jest osobą i że nie wolno drugiego człowieka sprowadzać do roli przedmiotu, który z pożądliwością można oglądać lub którego się po prostu używa? Czy narzeczeni budują swoją przyszłą jedność małżeńską, tak jak się to robić powinno, to znaczy zaczynając od budowania jedności ducha? Czy małżonkowie pracują nad pogłębieniem swojej małżeńskiej jedności – pomimo całego trudu, a także obiektywnych trudności, jakie niesie z sobą życie, pomimo różnych ułomności, jakimi oboje są obciążeni? Czy pamiętają o tym, że w momencie ich ślubu przed ołtarzem sam Chrystus zobowiązał się być z nimi zawsze, być ich światłem i mocą? Czy małżonkom naprawdę zależy na tym, aby ta Boska obecność Chrystusa nappełniała ich życie małżeńskie i rodzinne? Pytania te stawiam przed Bogiem, stawiam je wszystkim rodzinom katolickim, wszystkim małżonkom, wszystkim rodzicom w całej Polsce!

Dzień ósmy – Kochać życie

Rozważanie 8.

Z homilii Jana Pawła II wygłoszonej w Kaliszu:

Józef z Nazaretu, który uchronił Jezusa od okrucieństwa Heroda, staje w tej chwili przed nami jako wielki rzecznik sprawy obrony życia ludzkiego od pierwszej chwili poczęcia aż do naturalnej śmierci. Pragniemy więc w tym miejscu polecić Bożej Opatrzności i św. Józefowi życie ludzkie, zwłaszcza życie nienarodzonych – i w naszej Ojczyźnie, i na całym świecie. Miarą cywilizacji – miarą uniwersalną, ponadczasową, obejmującą wszystkie kultury – jest jej stosunek do życia. Cywilizacja, która odrzuca bezbronnych, zasługuje na miano barbarzyńskiej. Choćby nawet miała wielkie osiągnięcia gospodarcze, techniczne, artystyczne, naukowe. „Przeraża mnie myśl o tych wszystkich, którzy zabijają własne sumienie, aby móc dokonać aborcji. Po śmierci staniamiy twarzą w twarz z Bogiem, Dawcą życia. Kto weźmie odpowiedzialność przed Bogiem za miliony i miliony dzieci, którym nie dano szansy na to, by żyły, kochały i były kochane? [...] Dziecko jest najpiękniejszym darem dla rodziny, dla narodu. Nigdy nie odrzucajmy tego daru Bożego”. To wszystko, ten długi cytat, to są słowa Matki Teresy z Kalkuty. Cieszę się, że Matka Teresa mogła przemówić w Kaliszu.

Dzień dziewiąty – Praca i uczciwość

Rozważanie 9.

Z homilii Jana Pawła II wygłoszonej w Płocku:

Nigdy nie zapominajmy o tym, że pieniądz, bogactwo i różne wygody tego świata przemijają, a zatem nie mogą być naszym celem ostatecznym. Osoba ludzka jest ważniejsza niż rzeczy, a dusza jest ważniejsza niż ciało, toteż nigdy i nikomu nie wolno dążyć do dóbr materialnych z pogwałceniem prawa moralnego, z pogwałceniem praw drugiego człowieka. Dlatego serdecznie życzę wam wszystkim, aby nikt z was i nigdy nie próbował się bogacić kosztem bliźniego. Ponadto życzę wam, drodzy moi rodacy, żebyście w swoich dążeniach do polepszenia bytu materialnego nie zagubili zwyczajnej ludzkiej wrażliwości na cudzą biedę. I bardzo też uważajmy, żebyśmy się nie stali społeczeństwem, w którym wszyscy wszystkim czegoś zazdroszczą. Przywracajmy blask naszemu pięknemu słowu uczciwość: uczciwość, która jest wyrazem ładu serca, uczciwość w słowie i czynie, uczciwość w rodzinie i stosunkach sąsiedzkich, w zakładzie pracy i w ministerstwie, w rzemiośle i handlu, uczciwość, po prostu uczciwość w całym życiu.